

Oslík

Cesta k Zachariášovu domu byla opravdu těžká. Jsem na cestě už třetí den a dnes se mi šlo zvláště obtížně. Musel jsem často zastavovat, odpočívat a posilovat se aspoň několika kapkami vody. Až k večeru jsem v dálce rozeznal obrysy nějaké osady. To musí být Ain Karim. S novou nadějí jsem pokračoval v cestě. „Vstávej, ty neřáde! No tak bude to? Jinak uvidíš!“ Horami se nesl rozčilený mužský hlas a ozvěna jej ještě zesilovala. Co se to děje? Trhl jsem sebou, zrychlil a hned za zatáčkou jsem to uviděl. Předě mnou stál vysoký muž s rozčuchanými vlasy a vousy. V ruce držel bič a švihal kolem sebe. U jeho nohou se chvěl oslík. Už se neměl kam schovat. Když mě muž zahlédl, zarazil se a začal si stěžovat: „Ta líná kůže nechce jít! Tolik peněz jsem za něj dal a on si tady klidně lehne doprostřed cesty. Asi chce spát nebo co! Já ale potřebuji do Ain Karim. A to rychle!“ Muž ani nečekal, co řeknu, otočil se k oslíkovi a nadával mu dál.

Oslíka mi bylo líto a chování toho člověka mě rozčilovalo. Mohl bych pro to nevinné zvíře něco udělat? Jak by se asi zachoval Josef? V tom jsem dostal nápad.

„Já od vás toho osla koupím. Řekněte si cenu.“ nabídl jsem mu. Muž se na mě udiveně podíval, usmál se pod vousy a řekl si o pěkně vysokou částku. Beze slov jsem mu ji vyplatil a pobídl ho, ať si jde dál svou cestou. Muž se zvedl z prachu cesty a raději rychle zmizel. Opatrně jsem se přiblížil k oslíkovi. Byl vyděšený a třásl se strachy. Mluvil jsem na něj klidným hlasem a dal mu napít. Nejistě se postavil na nohy a vrávoral za mnou. Zraněný nebyl.

Tak jsem ten poslední kus cesty do Ain Karim nebyl sám. Bylo už hodně pozdě, když jsem došel k Zachariášovu domu. Někáká mladá žena nás přivítala a nabídla nocleh.